

Jaume Matas es negà a declarar davant la comissió parlamentària; però, tot i així, les declaracions fetes per Barcenas i les de Santos davant del jutge, enfosqueixen encara més el seu futur judicial.

La comissió d'investigació de Son Espases acaba la feina amb més resultats pràctics del que semblava possible –encara que siguin indirectes– i ja són a les mans de la justícia.

La diputada de Més Fina Santiago fou la que va impulsar la creació d'una comissió parlamentària d'investigació de la construcció del nou hospital de referència de les Illes a la finca de Son Espases. Inicialment el PP i el PSOE s'hi oposaren. Però després de votar-hi en contra, els conservadors

presentaren la seva pròpia proposta de comissió. Que va ser la que finalment s'aprovà. A pesar que no era la iniciativa de Santiago, en teoria podria permetre esbrinar què passà en tot aquell procés: per què el Govern de Jaume Matas va decidir fer el nou hospital en lloc de reformar el que ja existia, el de Son

Dureta; per què va triar la finca de Son Espases i no una altra; per què el PSOE, que havia promès que aturaria les obres del nou hospital si governava (després de les eleccions de 2007, com en efecte va passar ja que Francesc Antich es convertí en president del Govern), va decidir continuar-les fins al final...

Tanmateix, les veus més escèptiques no veien gaires possibilitats de respondre a tots aquests i d'altres interrogants. Perquè, al cap i a la fi, la comissió depenia dels vots, i aquests eren majoritàriament del PP. I la intenció dels conservadors no consistia a aclarir res del que va fer el mateix PP quan governà entre 2003 i 2007, sinó més aviat a intentar posar el PSOE en una situació incòmoda per haver continuat amb les obres i, sobretot, perquè de resultes d'aquesta decisió el Consell de Mallorca, aleshores presidit per la socialista Francina Armengol, actual candidata a presidenta del Govern, va haver d'improvisar just devora del nou hospital la construcció d'un pont que ha merescut generalitzades crítiques pel seu impacte visual i pel preu que costà. Així va passar, en efecte: els representants del PP incomodaren força Armengol quan comparegué a la comissió amb la història del pont: aconseguiren posar aquella obra novament com a protagonista de portades de diaris i d'obertura d'informatius de ràdio i televisió, cosa que evidentment molestava força el PSOE, més encara tan a prop de les eleccions.

Més enllà d'això, gairebé ningú no esperava que la comissió servís per a res. Ara bé, la diputada de Més, Fina Santiago, defensava la feina que s'estava fent perquè trobava que "políticament serà rellevant" i que podria provocar alguna sorpresa. I en efecte, l'ha provocada. Més que això: l'ha esclatada. Perquè ha estat una verdadera bomba política.

Comissions il·legals. La intervenció davant la comissió del famós ex-tresorer del PP, José Luis Bárcenas, deixà una declaració explosiva: que la seu del PP a Palma havia estat pagada per empresaris concessionaris d'obra pública. Posteriorment declarà l'antic tinent de batlle d'Urbanisme de l'Ajuntament de Palma en el moment de l'adjudicació de l'hospital de Son Espases, Rodrigo de Santos. S'esperava amb molt d'interès què podria dir, però va decebre perquè

Rodrigo de Santos: malgrat que la comissió va decebre, davant del jutge Castro va fer unes declaracions explosives.

no aportà novetats. Tot i així, la bomba de Bárcenas ja havia tingut una conseqüència que Santos s'encarregaria de fer encara molt més espectacular.

En efecte, tant la fiscalia com el jutge instructor del cas Palma Arena, José Castro, s'interessaren pel que havia confessat l'ex-tresorer del PP. El magistrat decidí obrir una peça separada –la vint-i-vuitena– perquè va entendre que el que deia Bárcenas afectava la investigació que porta a terme amb relació a les activitats il·legals que podria haver comès l'executiu de Jaume Matas entre 2003 i 2007. Castro, però, també volgué conèixer de primera mà el que recordava Santos, i el cità per declarar el 25 de febrer en qualitat de testimoni. El que confessà superà totes les expectatives.

Segons Rodrigo de Santos –condemnat per ús fraudulent d'una targeta de crèdit de l'Ajuntament de Palma i per abús a menors– “el PP [en el temps de Matas] va demanar 9 milions d'euros per [l'adjudicació i construcció de] Son Espases”. I, encara més: “Exigia sempre el 3% de l'import de cada obra pública com a comissió” il·legal. Tot s'ha de dir: Santos parlà en tot moment d'oïda, en funció del que li havien dit empresaris que no identificà, tot i que assegurà que era de generalitzat coneixement que tot això passava, i fins i tot digué al jutge que “en certa ocasió un empresari em va dir que jo era dels pocs polítics que no demanava comissions”. En aquest cas

sí que, a preguntes de Castro, identificà qui era aquesta persona: Antonio Pinal, propietari del Grup Bruesa, una important constructora amb seu a Sant Sebastià (País Basc). A més, Santos també posà nom a qui era el recaptador del PP: Jaime Areal, aleshores gerent del partit, germà de l'esposa de Matas, el qual cridava a la seu del partit els constructors per satisfer la comissió il·legal del 3%.

Igualment assenyala davant del magistrat que l'empresa de consultoria Global PM, un informe de la qual serví al Govern de Matas per justificar l'adjudicació de la construcció de l'hospital de Son Espases, “era propera al PP i a José María Rodríguez”, l'actual president de l'agrupació del PP de Palma.

Les sorprenents declaracions no s'acabaren amb les acusacions que afectaven el PP. També repartí estopa contra UM i el PSOE. Segons Rodrigo de Santos, existia un pacte de fet entre els partits conservador, regionalista i socialista per repartir-se les zones urbanísticament més apetitoses de Palma, “les guindes que envoltaven la ciutat”, per interès particular de cada formació. És a dir, per fer-hi les promocions immobiliàries que més interessés a cadascuna.

Com bé cal suposar, les manifestacions de l'antic regidor del PP de Palma davant de Castro aixecaren una gran polèmica a Palma. En el moment de tancar aquesta edició –dijous 26 a migdia– el PSOE no havia contestat les insinuacions implícites de Santos sobre irregularitats en el repartiment urbanístic de Palma entre socialistes, PP i UM. Des de Més, Biel Barceló va dir al Parlament que el president “està encadenat” a Matas i Rodríguez. El PP va reaccionar a través de José Ramón Bauzá, el qual va sortir a dir en públic que “si això es confirma, serà una verdadera repugnància que els ciutadans no es mereixen de cap manera”. El president assegurà que el seu compromís contra la corrupció “és conegut i està fora de tot dubte”, per la qual cosa desitja “poder col·laborar” amb el jutge i la fiscalia per aclarir tot el que estigui en la seva mà. Per a Bauzá, si aquestes actuacions acaben sent comprovades, “estarem davant d'un atemptat contra l'interès dels ciutadans” i per tant haurien de ser castigades. Volgué desmarcar-se totalment de qualsevol corruptela del temps de Matas: “Jo estic en política i en el projecte que defens,

Fina Santiago, diputada de Més, fou la impulsora d'una comissió d'investigació sobre Son Espases

que és el del Partit Popular, per vocació de servei fet amb la total transparència i honestat”.

El potencial problema polític per al president és que la portaveu parlamentària actual del PP, Mabel Cabrer, va ser entre 2003 i 2007 la consellera d'Obres Públiques del Govern de Matas, la qual negà cap relació amb qualsevol potencial actuació il·legal quan era membre del Govern: “Jo no vaig veure res” de pagament de comissions il·legals i que “en cas que fos cert” el que declarà Santos, “la justícia hauria d'actuar amb tota la contundència”.

En ambients jurídics de Palma s'assegurava la setmana passada, segons va poder recollir aquest setmanari, que la declaració de l'ex-regidor d'Urbanisme havia tingut algunes incoherències i que el fet que parlés sempre d'oïda, sense documents ni experiència personal directa en els fets que relatava, li resten credibilitat. Tot i així, també aquestes fonts donen per fet que Castro “no té altre remei” ara que convocar les persones que Santos va implicar d'una manera o d'una altra en possibles actes irregulars –de fet, l'instructor ja havia citat en el moment de tancar aquesta edició tant Bárcenas com l'empresari Antonio Pinal–, i que el futur de la peça separada que ha obert dependrà del que digui tota aquesta gent.

Miquel Payeras